

med i Det Konservative Folkeparti. Vi håber, den udvikling holder.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Jens Jørgensen har i hvert fald ret på ét punkt, nemlig at Socialdemokratiet i de senere år er slået ind på en helt anderledes militant og krigerisk udenrigspolitik end den, som vi andre samarbejdede med Socialdemokratiet om i 1980'erne, da man vendte sig imod masseødelæggelsesvåben, da man vendte sig imod atomvåben.

Nu går det for alt i verden ud på fra regeringens side at bruge våben, at føre krig, at komme ud i verden med danske soldater, at kæmpe, ikke under FN's flag, for det agter man ikke at bede om, men under NATO's flag eller USA's.

Jeg vil godt stille Venstres ordfører et spørgsmål. Nu drager han paralleller til Hitler...

Formanden:

Det var De Konservatives ordfører.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Undskyld, De Konservatives ordfører, naturligvis, hr. Jens Jørgensen. Nu drager han paralleller til Hitler.

Jeg vil spørge hr. Jens Jørgensen, om det ikke er sådan, at grunden til, at der opstod så udbredt fattigdom i Tyskland under Weimarrepublikken, grunden til, at Hitler kunne komme til magten og fastholde magten, var netop, at man ved en Weimaraftale havde trykket Tyskland ned ligesom nu, hvor man med sanktionerne trykker den irakiske befolkning ned, gør dem fattige. De sulter, de dør, og derfor bakker de op bag Saddam Hussein, for de oplever alle sanktionerne og krigshandlingerne som Vestens afstraffelse af den almindelige irakiske befolkning.

Forstår De Konservative ikke denne sammenhæng ...

Formanden:

Det var Versailles.

Keld Albrechtsen (EL):

Weimar, ja. Kom jeg til at sige Versailles? Undskyld, formanden gør opmærksom på, at jeg sagde en fejl. Det var naturligvis Weimarrepublikken og ikke Versailles.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Ja, man skal være sig for historiske parallellutninger.

Jeg vil bare sige til hr. Jens Jørgensen: Er det ikke udtryk for en fantastisk grad af proportionsforvrængning, hvis man tror, at man kan bruge en parallel tilbage til 1930'ernes Tyskland, til en reel diskussion? Vi kan alle sammen vælge demagogien, men hvis man vil have en reel diskussion om problemerne i Irak, er det så rimeligt at anvende den parallelitet?

Er det ikke muligt for den konservative ordfører at se forskelle mellem Hitler i 1930'erne og Saddam Hussein i 1990'erne? Mener den konservative ordfører virkelig, at der er tale om parallelitet?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg går ud fra, at alle i salen er enige om, at Saddam Hussein er et problem, og at masseødelæggelsesvåben er et problem, således at det, vi i virkeligheden bør diskutere i dag, er de mål, man regner med at kunne opnå med en militæraktion. Hvad er de? Hvad er det egentlig, man regner med at kunne opnå?

Jeg forstod på hr. Jens Jørgensen, at problemet ifølge De Konservative, og det er jeg enig i, er diktaturet. Det er diktaturet, der er det egentlige problem, og så er det, jeg vil spørge den konservative ordfører: Hvordan kan en militæraktion som den, der planlægges nu, på nogen måde bidrage til at fjerne diktaturet i Irak?

(Kort bemærkning).

Jens Jørgensen (KF):

Må jeg begynde med at sige til hr. Keld Albrechtsen, at når hr. Keld Albrechtsen drager den parallel, som hr. Villy Søvnald ikke er så begejstret for, og taler om, at Hitler kommer til magten som følge af ikke Versaillestraktaten, men Weimarforfatningen, er det en påstand, der i allerhøjeste grad kan gendrives.

Må jeg gøre hr. Keld Albrechtsen opmærksom på, at Hitler kommer til magten i januar 1933. På det tidspunkt var der med afsæt i den sorte tirsdag og den sorte torsdag i oktober 1929 i USA udbrudt en almindelig økonomisk verdenskrise, der naturligvis først og fremmest ramte de lande i Europa, der havde været igennem krigen, og det var følgevirkninger af denne økonomiske verdenskrise mere end det, der står